

YENİ BİR „TOPLUM SÖZLEŞMESİ“ ANCAK „TARİHSEL UZLAŞMAYLA“ MÜMKÜNDÜR!

Münir Aktolga
Nisan 2015

Aşağıdaki satırlar bundan bir yıl önce yayınlanan „Tarihsel Uzlaşma“ başlıklı yazımdan! Tam seçim öncesi „kutuplaşmanın“ bu kadar arttığı bir ortamda „tarihsel uzlaşmadan“ bahsetmenin hiçte öyle ilgi çekici olmayacağını farkındayım; ama benim de zaten öyle bir niyetim yok ki!. Niyetim yok, çünkü herhangi bir şeyin propagandasını yapmak durumunda değilim ben!. Eğer yazdıklarım objektif gerçekliğe denk düşüyorsa ne ala, yoksa zaten gerisi boş laftır!..

„Biliyorsunuz, „Arap Baharı“na sahne olan bütün o Arap ülkeleri hep Osmanlı'ya dahildiler.. Bu nedenle, bunların tarihsel gelişme süreçleri arasında büyük benzerlikler vardır. Bu ülkelerdeki „batılılaşma“ ve „kültür ihtilali“ süreçleri hep aynı diyalektiğe tabi olmuştur.. Hepsinde de, eski Devletçi yapıya bağlı olarak yukardan aşağıya doğru gelişen ve ona-bu eski Devletçi yapıya- eklenen Devletçi bir kapitalizm (Batı'daki gibi bir „devlet kapitalizmi“ değildir bu!) vardır.. Ve de tabi, bu ülkelerin hepsinde, bütün bu süreçlerin diyalektik anlamda inkarı olarak-İslami bir şemsiye altında da olsa-aşağıdan yukarıya doğru gelişen burjuva anlamda „demokratik devrimci“ bir halk hareketi vardır.. Bunlar hep ortak olan yanlar..“

“Buralarda, yeni ile eski arasındaki sınıf mücadelesi de bu verili koşullar altında kültürel mücadelelerle içiçe geçerek gelişir..Bir yanda eski statükoyu temsil eden Devlet sınıfı ve ona eklenen Devletçi burjuvazi-ki bunlar kendilerini Batı kültürüyle yoğrulmuş „modernler“ olarak görürler- diğer yanda ise, aşağıdan yukarıya doğru islamcı bir kültürel reaksiyonla birlikte-onunla içiçe gelişen burjuva anlamda demokratik bir halk devriminin güçleri.. Mücadele böyle-bu iki cephe arasında başlar ve devam eder hep..Türkiye’de de, Tunus’da da, Mısır’da da olan budur aslında..

“Arap baharıyla“ birlikte, Türkiye’deki „AK Parti devriminin“ açtığı yoldan yürüyen Arap ülkelerinde de o eski statüko devrilince bir yol ayrımına gelinmiş oldu ve bir „yeniden doğuşa“ giden süreçte birden fazla yol çıktı ortaya!..

Birincisi için tipik örnek Mısır’da Mursi'nin liderliğini yaptığı hareketin izlediği yol oldu.. Bunlar-yani Mısır’lı „devrimciler“- her ne kadar bir seçimle zaferlerini taçlandırmış olsalar da, sürecin henüz daha kalıcı bir şekilde demokratik parlamenter bir platforma oturmadığını, yaşananın özünde halâ islamcı ideolojinin önderlik ettiği bir geçiş dönemi süreci olduğunu dikkate almadan-bütün demokrasi güçlerinin oy birliğiyle oluşan demokratik anayasal bir platform ortaya çıkmadan- tek başlarına iktidarı alarak yola devam etmek istediler..Sonuç ortada!..(Dikkat, buradaki "demokrasi güçleri" kavramı, farklı görüşlere sahip oldukları halde Devlet sınıfına ve darbeciliğe karşı olan herkesi kapsıyordu..)

Suriye’yi, Libya ve Yemen’i falan hiç saymıyorum. Buralarda olup bitenler ayrı bir konu, bunu daha önce ele almaya çalıştık!..

İkinci yol ise, Tunus’da Gannuşi'nin önderliğini yaptığı "uzlaşmacı" yoldur!.. Buradaki kilit kavram o "uzlaşma" kavramı tabi!..Kimle, neyle uzlaşmıştı acaba Gannuşi ve onun-yani Tunus’un „devrimci“ güçleri?..Eski statükoyla uzlaşmadığı açıktı!..Sanıyorum, uzlaşmanın çerçevesini demokratik parlamenter sistem ve herkesin katıldığı bir süreçle hazırlanan-böyle bir sistemi temel alan-yeni bir anayasa oluşturdu.. Böylece, herkesin eşit haklarla siyaset yapabildiği yeni bir platform ortaya çıkıyordu..Ve, 217 kişilik parlamentoda, 200 kişinin evet oyu vererek birbiriyle kucaklaşmasıyla yeni bir süreç başladı Tunus’da!..“

Türkiye’ye gelince; Türkiye’deki süreç de özünde aynıydı aslında.. Yani, Türkiye’de yaşanan

da zamana yayılarak gelişen bir burjuva-halk devrimi süreci idi; ama tabii Türkiye’de Mısır’a ve Tunus’a göre çok daha fazla gelişmiş bir kapitalizm vardı.. Ve, 12 Eylül 2010 Referandumu’yla birlikte devrimin birinci aşaması bizde tereyağından kıl çeker gibi barışçı-parlamentar bir zeminde tamamlandı; ama nedense Türkiye bir türlü o “ikinci aşamaya” geçemedi! Cıvıv kabuktan çıkmasına çıkmıştı belki ama, bir türlü kendi yolunda gitmeyi beceremiyordu! Devrimin jakoben ruhu öylesine kaplamıştı ki ruhları şimdi 7 Haziran seçimine giderken aradan neredeyse 5 yıl geçti ama halâ kabuk kırıcılıkla uğraşmakla vakit geçiriyoruz!..

“İttihatçı-Devletçi yapı alaşağı edildi“ falan derken bir de baktık onun İslamcı „paraleli“ de çıktı ortaya! Meğer şu ana kadar yapılan Devletin „islamcı paralel“ kanadıyla (“farkında olmadan”) ittifak yaparak Devletin öteki ittihatçı kanadını saf dışı bırakmış! Şimdi biliyorsunuz işi gücü bıraktık Kemalistlerle işbirliği yaparak artık o “Paralelcilere” karşı savaşıyoruz!..Ama hiç belli olmaz, bu gidişle bir de bakarsınız yarın birgün bir başka „paralel yapı“ daha çıkar ortaya!..

Hani o “ecdadımız” edebiyatı, Osmanlı Sultanlarına laf ettirmeme zihniyeti var ya, onu kastediyorum!! O Devletçi ideoloji kökünden kurutulmadıkça „paralel yapılar“ da tükenmez demek istiyorum!.. Aynı Sultanlara-aynı ecdadımıza- methiyeler düzmede arada bir fark olmadıktan sonra ne fark kalıyor ki geride!..

Sonra şöyle demiştik o yazıda:

“Bu açıdan bakınca ne yapılması gerektiği de açıktır sanırım: „Hemen şimdi, 30 Mart seçimleri sonrası için, Yeni Türkiye’den yana olan herkese, darbeciliğin her türüsüne (ittihatçı, Kemalist biçimine de, İslamcı paralel Devletçi şekline de) karşı olan bütün toplumsal kesimlere-sınıf ve tabakalara, sivil toplum örgütlerine demokratik parlamenter sistemi temel alan yeni bir anayasanın hazırlanması için çağrı yapılmalı, en kısa zamanda bugün içinde bulunduğumuz anlamsız kutuplaşmaya bir son verilerek tarihi bir uzlaşma için herkes kollarını sıvamalıdır“..

„Burada tarihi uzlaşmadan kasıt, hiçbir şekilde eski ile yeniye, eskinin güçleriyle yeninin güçlerini uzlaştırmak değildir!! Bugüne kadar-hatta bugün, şu an bile- bir yanlarıyla, eski paradigma içinde birbirleriyle kıyasıya mücadele içinde olsalar da, diğer yanlarıyla, maddi varoluş koşullarını 21.yüzyılın küreselleşme paradigmasına uygun olarak „yeni Türkiye konsepti“ içinde üretebilen herkesin ortak bir zeminde biraraya gelebilmesidir tarihsel uzlaşma..Böyle bir “uzlaşmanın”, böyle bir birlikteliğin tek bir koşulu olmalıdır: Darbeciliğe ve eski Türkiye’nin Devletçi düzenine karşı olmak, kayıtsız şartsız demokratik sistemi esas kabul ederek bu zemin üzerinde inşa edilecek yeni bir anayasadan yana olmak..Hiçbir ideolojiye tabii olmadan hazırlanacak, ortak yaşamın demokratik kurallarını belirleyecek yeni bir anayasadan bahsediyoruz..Kürt sorunundan, mezhepsel sorunlara kadar bütün sorunların çözümüne zemin teşkil edecek demokratik bir platformdan“..

Evet, bu satırlar yazılalı bir yıl olmuş; şu an, 7 Haziran seçimine giderken sürecin neresindeyiz dersiniz?.

Bakın daha bir yıl önce, yeni bir anayasa için herkesi güçbirliğine çağırırken tek koşul olarak „Darbeciliğe ve eski Türkiye’nin Devletçi düzenine karşı olmaktan, kayıtsız şartsız demokratik parlamenter sistemi esas kabul etmekten“ bahsetmişiz! Şimdi bunlar, „darbecilik“ (zaten yokmuş öyle birşey!!), „demokratik parlamenter sistem“ (o da zaten demokratik değilmiş!!) falan unutuldu hep!! Varsa yoksa „Türk tipi bir başkanlık sistemi“ var artık gündemimizde!.. Böyle şey olur mu, bir toplumun tarihsel toplumsal gelişme sürecinin gündemi böyle bir yılda değişecek yaz boz tahtası mıdır, ne istiyoruz biz Allah aşkına!..

Ben evde hep böyle „yeni Türkiye'nin doğumunu“ „yumurtadan civcivin çıkması“ olayıyla falan kıyaslayarak açıklamaya çalışınca hanım bana takılır: „ne civcivmiş yahu bu, bir türlü şu kabukları kırarak doğamadı gitti“ diye!.. Gerçekten de öyle, eski Türkiye'nin o Devletçi yapısı öyle bir zırh örmüş ki kendine, kabuk içinde kabuk mübarek; kabuklardan birini kırıyorsun karşına başka biri çıkıyor!.. Çıkıyor, çünkü o kabukları üreten bilinç dışı Devlet anlayışın kökleri ta ruhumuza sinmiş bizim!..

Çok kültürlü o antik yapı-Osmanlı- bakmış ki olmuyor, bütün o gayrimüslim tebaa falan almış başını gidiyor, „Devleti kurtarmanın“ bütün yolları tükenmek üzere, o zaman, o ana kadar hiç aklına gelmeyen, hep ikinci sınıf insan- kul olarak gördüğü Müslüman orta sınıflara demiş ki, „alın, bu Devlet sizin aslında, ne yaparsanız yapın kurtarın onu“!. Bir açıdan, „Denize düşen Devlet'in yılanı sarılması“ olayıydı bu; çünkü, o Devlet ki, kendisine rakip olarak gördüğü için tarih boyunca o Müslüman orta sınıfın gelişmesini engellemişti hepl. Ama bu sefer başka çaresi yoktu artık, „alın“ diyordu „ulu Hakan Abdülhamid Han“, ve adeta Devleti teslim ediyordu onlara!!..

Ne yapacaktı Müslüman orta sınıf, „hayır, almıyorum“ diyerek Devletin öteki tebaaları-gayrimüslimler-gibi ona karşı mücadele bayrağı mı açacaktı! Devletti bu, el pençe divan önüne gelmiş diz çökmüş ve „ al beni, kurtar beni“ diye yalvarıyordu sana!..İşte, olayın özü gelip bu kahredici diyalektiğe dayanıyor!. Bugün bir Erdoğan'ın ikide bir tutup lafa „ecdadımız“ diye başlamasının, ağızını açınca, tarih boyunca Müslüman orta sınıflara kan kusturan bütün o Sultanları sayarak onlara sahip çıkmasının altında yatan saptırılmış diyalektik budur!. „Yeni Türkiye“ diye yola çıkan, Müslüman orta sınıfların öncülüğünde aşağıdan yukarıya doğru gelişerek bugüne kadar gelen burjuva demokratik devrim sürecinin bir türlü eski Türkiye'nin o kabuklarını kıramamasının diyalektiği budur. Aslında o kabuklar çoktan kırıldı, iktidar ele geçirildi ama bundan haberleri yok bizimkilerin; yok, çünkü o kabukların Devletçi ideolojiye dayanan kökleri kendi içlerinde olduğu için onlar hala kendi dışlarında sandıkları kabukları kırmakla uğraşarak kendi kimliklerini üretebileceklerine inanıyorlar!. Kendi bilinçlerini örümcek ağlarıyla saran eski Türkiye'nin -islamcı da olsa- Devletçi ideolojisinin etkisinden bir türlü kurtulamıyorlar!..

Gene aynı yazıdan alıntıyla devam ediyorum: „Ben anlamıyorum bu işi, bir yandan küresel sermayeyi ülkeye çekmeye çalışıyoruz, ama öte yandan da hala ihracatın yarısından fazlasını yapan insanları- artık küresel sermayenin bir parçası haline gelmiş olan „İstanbul burjuvazisini- tu kaka etmekle meşgulüz; elimizden gelse neredeyse eski Türkiye'nin „Müsadere“ silahını kullanarak onları mülksüzleştirmeye bile çalışacağız!.. Daha evvelsi gün televizyonda sordular Erdoğan'a, „Koçlarla görüşmeniz nasıl oldu“ diye! Ama düşünün, bu görüşme bile Barzani aracılığıyla olmuş (geçen yılki görüşme bu!). Yani, bir Barzani bile bizimkilerden daha akıllı!. Adam İstanbul sermayesi falan demiyor, küresel sermaye kapsamı içinde kim gelirse bunların hepsini buyur ediyor, onlar da orada yatırımlar yapıyorlar“.

Tamam, eski Türkiye'nin egemenleriydi bunlar da, eski Devletin koltuğunun altında gelişmişlerdi. Bu yüzden de, Anadolu burjuvazisine karşı mücadelede eski Devletin saflarında yer alıyorlardı, bunlar hep bilinen doğrular. Bu tutumlarını sürdürdükleri sürece bunlara karşı olan mücadelede sen haklısın da, burası açık; ama bunu yaparken bir yandan da kapıyı açık tutmak, ülke açısından muazzam bir sermaye ve küresel ilişki birikimini temsil eden burjuvazinin bu kesimlerini de Yeni Türkiye'nin saflarına kazanmaya çalışmak zorundasın. Yani, bunların „eski Türkiye'nin Devletçi burjuvaları“ olma tarafına karşı verilen mücadelenin sizi sermaye-küresel sermaye- düşmanlığı noktasına getirmemesi lazım! İş bu noktaya getirmeye başladığınız an bu sefer başka bir ideolojik sapma giriyor gündeme ve „kapitalizme karşı alternatif islami sistemler“ falan aramaya kalkıyorsunuz!!.

Şunu unutmamak gerekiyor ki, Devletin koltuğu altında falan da gelişmiş olsalar bunlar da burjuvadır sonunda..Ve de küreselleşme süreciyle birlikte bunların da artık eski Devletçi

yapıya, ulusal sınırlar içinde kalarak Devletin sağladığı tekel kariyla yetinmeye ihtiyaçları kalmamıştır.. 12 Eylül sonrasında küreselleşme sürecinin daha büyük olanaklar sunduğunu gören eskinin Devletçi burjuvaları hiç düşünmeden sırtlarındaki o Devletçi kabuğu atarak Özal'la birlikte daha geniş ufuklara doğru yönelmeyi bilmişlerdir. Ama siz-„devrimin islamcı jakoben kahramanları“- tutuyorsunuz, bu insanları dışlayarak onları Pensilvanya kapılarından medet umar hale getiriyorsunuz!..“

Bu satırlar bir yıl önce yazılmış ama, daha iki gün önce sayın Erdoğan gene kapıştı TÜSİAD yönetimiyle!. Neymiş efendim „enfasyon bir türlü düşmüyor“ falan gibi laflar ediyorlarmış! E kardeşim etsin varsın, niye kıızıyorsun ki, herkesin seninle aynı şekilde konuşması mı lazım!

Özal ve „tarihsel uzlaşma“ kültürü..

Hani bu günlerde her önüne gelen Özal'dan övgüyle bahsediyor ya, gelin isterseniz şu Özal olayını bir kere de birlikte düşünelim. Kimdi Özal, neden öyle bir anda kucaklamıştı Türkiye onu? Hangi „tarihsel uzlaşmaydı“ Özal'ın temsil ettiği? Bir ucunda Anadolu burjuvazisi ve halk varsa, öteki ucunda da İstanbul burjuvazisi yok muydu o ittifakın? 12 Eylül Darbecilerine destek çıkan büyük burjuvalar da Özal'la birlikte bundan sonraki çıkarlarını dışa açılmada-küreselleşme sürecinde görerek Özal'ın temsil ettiği o tarihsel uzlaşmaya dahil olmamışlar mıydı?

İşte Özal farkı burada! Örneğin Özal da Abdülhamid'e sahip çıkıyordu (şu videoyu bir dinleyin hele: <https://www.facebook.com/ulketv/videos/10153606671139466/?fref=nf>), ama o, İttihat Terakki'den ve daha sonra da Kemalist dönemden falan bahsederken tarih mühendisliği yapmaya çalışmıyor, tarihi gerçekleri açıklamakla yetiniyordu o kadar. Tarihi "restore" ederek-kendini de "Abdülhamid Han'ın" yerine falan koyup Sultanlaştırarak "sil baştan" onu yeniden yaşayalım gibi ideolojik bir duruş ortaya koymuyordu!..Burjuvazi içinde bir kanadın sözcülüğüne soyunmadan, "dört eğilimi birleştirerek" antika topluma-eski Türkiye'ye karşı yönünü yeni Türkiye'ye çeviriyordu..Bir Özal'ın duruşuna bakın bir de şimdikilere!..

Hadi bunu da unuttunuz diyelim, aynı burjuvalar siz iktidara geldikten sonra sizi de desteklemediler mi? Burjuvazidir bu, kendi çıkarı neredeyse oraya döner!. Ama yok, paylaşmak yetmiyor size, çünkü onlar daha büyük oldukları için, onların bankaları falan da olduğundan pastanın kaymağını onlar yiyordu; madem ki Anadolu burjuvaları olarak devrimin başını siz çekiyordunuz, o halde aslan payı da size düşmeliydi!! İşte bu türden sınıfsal güdülerle- tabi işi islamcı ideolojik kılıflara da sokarak -“kapitalizme alternatif islami sistemler” falan da uydurarak-ittifakı bozdunuz!.. “Darbeciliğe karşıyız” falan derken doğal-sınıfsal müttefiklerinizi bir yana bırakarak tekrar eski Türkiye'nin dinazorlarıyla dansetmeye başladınız!. “Demokratik parlamenter sistem” falan derken, şimdi lafı “sakat doğmuş parlamenter sisteme” çevirip (bizler de bir zamanlar “Filipin tipi parlamenter sistem” diye dalga geçiyorduk onunla!!) dümeni, daha ne olduğunu şu ana kadar kendinizin bile açıklayamadığınız bir „Türk tipi başkanlık sistemine“ doğru kırdınız!. Ne bekliyorsunuz ki bu durumda, “tamam alın size 400 oy, padişahım çok yaşa“ mı diyecekti bu halk size!! Bakın, bu yanlış politikalar şu anda Türkiye'nin ihtiyacı olan demokratik bir başkanlık sisteminin bile önündeki en büyük engel haline geldi!..Bir “Türk tipi” lafı tutturdunuz gidiyor!..”Türk tipi” diye diye milleti başkanlık sistemine düşman ettiniz!..

Yani, lafın kıyası hem yeni Türkiye ittifakını-„tarihsel uzlaşmayı” bozdunuz, ama hem de şimdi “yeni bir toplum sözleşmesi” olarak yeni bir anayasadan bahsediyorsunuz! Sorarım size, kiminle yapacaksınız bu “toplum sözleşmesini”, bir avuç “inşaatçıyla mı! Yoksa, seçim sonrasında eski Türkiye'nin partileriyle yeni bir “uzlaşma” zemini aramaya mı çalışacaksınız!? Hadi diyelim ki bu halk size 400 milletvekilini verdi, yeter mi bu bir “toplumsal uzlaşma” için? Sınıflı bir toplumda toplumsal uzlaşmanın bir diğer adı da TARİHSEL UZLAŞMADIR. Ve bu türden uzlaşmalar daima eskiyi temsil

eden egemen sınıfa karşı yaşam koşullarını yeniyile birlikte oluşturmaya çalışan sınıf ve tabakalar arasında yapılır..Ama siz zaten bu gerçeği kavrayamadığınız içindir ki daha önce gittiniz eski Türkiye'nin dinazorlarıyla bir uzlaşma arayışına girdiniz!. Bu olmayınca bu sefer de şimdi başka bir uca giderek "verin 400'ü yapalım yeni bir anayasa" diyorsunuz!. Hem de "Türk tipi" cinsinden!!..Hiç mi öğrenmeyeceksiniz siz!..

Sanılmasın ki ittifak-„tarihsel uzlaşma“ zemini- sadece İstanbul'un büyük burjuvalarıyla bozuldu; bir kaç "danışmanın" ideolojik öncülüğüyle yol almaya çalışarak kendi dar sınıf çıkarılarınız uğruna geniş halk kitleleriyle olan ittifakı da bir yana bırakmaya başladığınız farkında değil misiniz?. Bir avuç „tekel dışı ihracatçı“ burjuvanın (bu kavram bana hep 70'lerdeki MDD-UDD kavramlarını hatırlatır!!) çıkarları uğruna "yerleşik sistem" falan diyerek kapitalizmle de kavga etmeye başladınız!!.. Merkez Bankası'yla olan kavganın altında yatan nedir ki? „Varsın döviz yükselsinmiş, piyasa kendi dengesini bulmuş“, böyle diyor çok bilmişler!! Sen hergün kendi ekonomi yönetiminle kavga et, Merkez Bankana küfret, seçimlerden sonra adına „Erdoganomic“ denilen „kapitalizme alternatif bir“ sistemi,, uygulamaya koyacağını ilan et („danışmanlarımız“ hergün bu konularda yazıp çiziyorlar!!) ondan sonra da „patinaj yapıyoruz“, daha ileri gidebilmemiz için „öfümüze uygun Türk tipi bir başkanlık sistemine“ ihtiyacımız var de!.. Ne yani „başkan“ „yüru ya kulum“ deyince ekonomi birden şaha mı kalkıverecek?..Sanki senin bir cari açık sorunun yok, sanki Almanya, Japonya falan gibi cari fazla veriyorsun sen!!.. Ayakların bir türlü yere basmaz oldu artık, nereye varılır ki bu şekilde! Tutturmuşsunuz bir „ikinci milli kurtuluş savaşı“ hikayesi, bizim 70'lerde terkettiğimiz sloganların gölgesinde yol almaya çalışıyorsunuz!.. („yaşasın tam bağımsız Türkiye'ye bunlar sahip çıktılar şimdi; tabi sonuna bir de „emperyal“i ekleyerek!! Allahım sen nelere kadirsin!!)

Türkiye'nin siyaseti de ekonomi yönetimi de bugün vesayet altında-daha da ötesi, Merkez Bankası'nın iradesi teslim alınmış durumda..yani yok hükmünde!.. Türkiye'yi bugün kim yönetiyorsa onu da bir kaç "danışmanın" ideolojik tercihleri yönetir hale geldi. Bu gerçeği görmeden başka bir şeyi görmek mümkün müdür?..

Bakın iki ay önce Ukrayna ambargosu nedeniyle Ruble dolar karşısında neredeyse yüzde elliye kadar değer kaybetti..Peki ne yaptı Rusya'nın ekonomi yönetimi? Hemen faiz silahını çekti, şok etkisi yapacak bir hamleyle faizleri yükseltti..Sonra? Daha aradan iki ay geçmeden şimdi "Ruble tekrar sakinleşti, faizler düşmeye başladı" deniyor!..Şimdi, bizde de "şu yapılınsın, bu yapılınsın" demiyorum!. Bu MB 'nın işidir..Mesele MB nın devre dışı bırakılmış olmasında, onu anlatmaya çalışıyorum. Arabaya binmiş yolda gidiyorsunuz..yol açıksa gaz verirsiniz, bir engel varsa frene basarsınız, sağa sola direksiyon kırarak yol almaya çalışırsınız.. Ama tepenizde bir otorite sizin bütün bu yönetim tekniklerini özgürce kullanmanızı engelliyorsa, ve bunun da gerekçesi ne yapalım "ikinci Kurtuluş Savaşı veriyoruz", "kapitalizme alternatif başka bir sistem" arayışı içindeyiz, "küresel sermaye çevreleriyle, finans oligarşisiyle savaş halindeyiz" falan gibi ideolojik yönelimlerse işiniz zor demektir!!..

Bakın dolar aldı başını gidiyor ve MB seyrediyor!..Ekonomi bakanı da diyor ki "bırakın dolar kendi dengesini bulur!..Enflasyon da ona göre bu denge içinde yerine oturur" ..Nedir bütün bunların anlamı?.."Dolar varsın yükselsin..cari açılmış, enflasyonmuş falan bunlar önemli değil"..."Bu halk nasıl ki şimdiye kadar sırtını devlete dayamış olan devletçi bir burjuvazinin sermaye birikimi için çalışmışsa, şimdi biraz da yeni burjuvazinin sermaye birikimi için dişini sıksın"!..Söylenmeye çalışılan budur sanki!.. Yarın dövizdeki bu yükseliş olduğu gibi fiyatlara-enflasyona da yansırken ne olacak o zaman?.. Hangi "toplumsal sözleşmeyle" ikna edebileceksiniz halkı bu durumda!!

SONUÇ: 10 Ağustos Cumhurbaşkanlığı seçiminde oyumu Erdoğan'a vermiştim, bunu da açıkça yazdım o tarihte. Çünkü o zaman bu, Devlet sınıfına karşı verilen mücadelenin bir dönüm noktasıydı ve bu tepe noktasının mutlaka aşılması gerekiyordu. Yarın tekrar aynı durum söz konusu olsa gene tercihim hiç tereddütsüz aynı şekilde kullanırım..

Henüz daha karar vermedim ama, bu sefer-yani 7 Haziran için- içimden hiç oy kullanmak gelmiyor!. Sakın yanlış anlaşılmasın, bu bireysel bir tercih, boykot çağrısı falan değil! Tam tersine, seçimi gene AK Parti'nin kazanmasını istiyorum, ama çıkaracağı milletvekili sayısı 329'u geçmemek kaydıyla!.Bu arada tabi HDP de mutlaka barajı aşarak meclise girmeli!. Çünkü ancak o zaman "yeni bir toplum sözleşmesinin" ne anlama geleceği daha iyi anlaşılabilir. "Tarihsel uzlaşma" nın ne olduğu ancak o zaman daha iyi ortaya çıkacak.. Burjuvazinin bütün kanatlarını, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün çalışanları, Kürtleri, Alevileri, gayri müslimleri, kısacası yeni bir Türkiye özlemi içinde olan herkesi temsil edecek- içine alacak yeni bir anayasa zemini ancak o zaman olmazsa olmaz hale gelecek!..